Laborator 12

Derivarea claselor (moștenire)

Principiile moștenirii

Prin utilizarea moștenirii se poate defini o clasă generală care definește trăsături comune la un ansamblu de obiecte. Această clasă poate fi moștenită de către alte clase specifice, fiecare dintre acestea adăugând elemente care-i sunt unice ei.

O clasă care este moștenită se numește clasă de bază sau superclasă, iar o clasă care o moștenește pe aceasta se numește clasă derivată, sau subclasă, sau clasă descendentă.

- Pe baza a ceea ce am amintit, putem spune că o clasă derivată este o versiune specializată sau extinsă a clasei de bază.
- Clasa derivată moștenește toate elementele clasei de bază și-și adaugă altele proprii.
- Clasa derivată nu poate să șteargă nici un membru al clasei de bază.

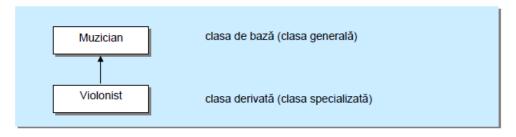
Definirea unei clase derivate se face folosind sintaxa:

```
class ClasaDerivata : ClasaDeBaza
{
...
}
```

O clasă derivată poate la rândul ei să fie clasă de bază pentru o altă clasă. În acest fel se poate defini noțiunea de ierarhie de clase.

Limbajul C#, spre deosebire de C++, admite doar **moștenirea simplă**, în sensul că derivarea se admite doar dintr-o clasă de bază, fiind permisă doar derivarea publică

În contextul mecanismelor de moștenire trebuie amintiți modificatorii **abstract** și **sealed** aplicați unei clase, modificatori ce obligă la și respectiv se opun procesului de derivare. Astfel, o clasă abstractă trebuie obligatoriu derivată, deoarece direct din ea nu se pot obține obiecte prin operația de instanțiere, în timp ce o clasă sigilată (**sealed**) nu mai poate fi derivată (e un fel de terminal în ierarhia claselor). O metodă abstractă este o metodă pentru care nu este definită o implementare, aceasta urmând a fi realizată în clasele derivate din clasa curentă. O metodă sigilată nu mai poate fi redefinită în clasele derivate din clasa curentă.

Exemplul 86:

```
using System;
using System.Collections.Generic; using System.Text;
namespace Exemplul 86
    class Muzician
        public void Canta(string nume)
            Console.WriteLine("(0) canta", nume);
    class Violonist : Muzician
        public void CantaLaVioara(string nume)
            Console.WriteLine("{0} canta la vioara", nume);
    class Program
        static void Main(string[] args)
            Muzician m = new Muzician();
            m.Canta("Ilie");
             Violonist n = new Violonist();
            n.Canta("Andrei");
            n.CantaLaVioara("Andrei");
            Console.ReadLine();
    }
```


Accesibilitatea membrilor moșteniți

Deseori, în procesul derivării, avem nevoie de acces la membrii moșteniți ai clasei de bază.

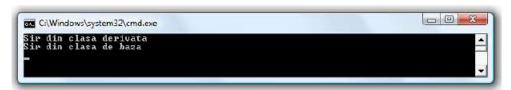
Pentru aceasta se va folosi o expresie de tip base access.

De exemplu, dacă **MembruB** este un membru al clasei de bază, pentru a-l folosi într-o clasa derivată vom folosi, în aceasta, o expresie de forma:

```
base.MembruB
```

Exemplul 84: apelul din clasa derivată a unui membru al clasei de bază

```
using System;
using System.Collections.Generic; using System.Text;
namespace Exemplul 87
     class Program
        class ClasaDeBaza
             public string sir = "Sir din clasa de baza";
        class ClasaDerivata : ClasaDeBaza
             public string sir = "Sir din clasa derivata";
             public void afis()
                  Console.WriteLine("{0}", sir);
Console.WriteLine("{0}", base.sir);
         1
         static void Main(string[] args)
             ClasaDerivata cd = new ClasaDerivata();
             cd.afis();
             Console.ReadLine();
    1
```


Utilizarea cuvântului cheie protected

Cuvântul cheie **protected** permite restrângerea accesului unui membru al clasei de bază doar la clasele sale derivate. Membrii protejați moșteniți devin în mod automat protejați.

Apelul constructorilor clasei de bază

Exemplul 88:

```
class ClasaDeBaza
{
    protected string var;
    public ClasaDeBaza(string var) //constructor
    {
        this.var = var;
    }
}
clasa Derivata : ClasaDeBaza
{
    public ClasaDeBaza(string var) : base(var)
    {
        ...
    }
}
```

Metode

Prin mecanismul de moștenire avem posibilitatea reutilizării codului și redefinirii (prin polimorfism) a metodelor.

Virtual și override

O clasă declarată virtuală implică faptul că o metodă implementată în ea poate fi redefinită în clasele derivate.

Doar metodele virtuale ne statice şi/sau private pot fi redefinite într-o clasă derivată. Aceste metode trebuie să aibă aceeași signatură (nume, modificator de acces, tip returnat și parametri).

Pentru declararea unei metode ca fiind virtuală se folosește cuvântul cheie **virtual**. În clasele derivate se va folosi cuvântul cheie **override** pentru redefinirea metodei virtuale din clasa de bază.

Exemplul 89:

```
class ClasaDeBaza
{
    public virtual void Metoda()
    {
        ...
    }
}
class Derivata : ClasaDeBaza
{
    public override void Metoda()
    {
        ...
    }
}
```

new

Există cazuri în care în loc să redefinim o metodă avem nevoie să specificăm că metoda clasei derivate este o implementare nouă a respectivei metode. Pentru aceasta vom folosi new cu semnificația că metoda are aceași signatură cu a celei din clasa de bază, dar dorim să mascăm definirea ei în clasa de bază.

Exemplul 90:

```
class ClasaDeBaza
{
    public virtual void Metoda()
    {
         ...
    }
}
class Derivata : ClasaDeBaza
{
    public new void Metoda()
    {
         ...
    }
}
```

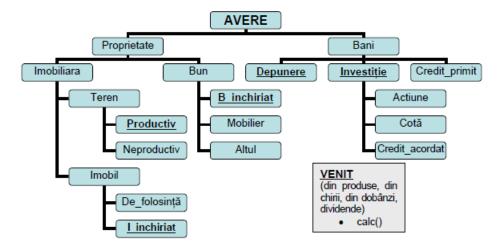
Interfețe

Interfețele sunt foarte importante în programarea orientată pe obiecte, deoarece permit utilizarea polimorfismului într-un sens mai extins.

Definiție: O **interfață** este o componentă a aplicației, asemănătoare unei clase, care declară prin membrii săi (metode, proprietăți, evenimente și indexatori) un "comportament" unitar aplicabil mai multor clase, comportament care nu se poate defini prin ierarhia de clase a aplicației.

De exemplu, dacă vom considera arborele din figura următoare, în care AVERE este o clasă abstractă, iar derivarea claselor a fost concepută urmărind proprietățile comune ale componentelor unei averi, atunci o clasă

VENIT nu este posibilă, deoarece ea ar moșteni de la toate clasele evidențiate, iar moștenirea multiplă nu este admisă în C#.

Pentru metodele din cadrul unei interfețe nu se dă nici o implementare, ci sunt pur și simplu specificate, implementarea lor fiind furnizată de unele dintre clasele aplicației. Acele clase care "aderă" la o interfață spunem că "implementează" interfața respectivă. Nu există instanțiere în cazul interfețelor, dar se admit derivări, inclusiv moșteniri multiple.

În exemplul nostru, se poate defini o interfață **VENIT** care să conțină antetul unei metode calc (să zicem) pentru calculul venitului obținut, fiecare dintre clasele care implementează interfața **VENIT** fiind obligată să furnizeze o implementare (după o formulă de calcul specifică) pentru metoda **calc** din interfață. Orice clasă care dorește să adere la interfață trebuie să implementeze toate metodele din interfață. Toate clasele care moștenesc dintr-o clasă care implementează o interfață moștenesc, evident, metodele respective, dar le pot și redefini (de exemplu, clasa **Credit_acordat** redefinește metoda **calc** din clasa **Investiție**, deoarece formula de calcul implementată acolo nu i se "potrivește" și ei. Dacă în sens polimorfic spunem că Investiție este și de tip **Bani** și de tip **Avere**, tot așa putem spune că o clasă care implementează interfața **VENIT** și clasele derivate din ea sunt și de tip **VENIT**).

De exemplu, dacă presupunem că toate clasele subliniate implementează interfața **VENIT**, atunci pentru o avere cu acțiuni la două firme, un imobil închiriat și o depunere la bancă, putem determina venitul total:

Exemplul 91:

```
Actiune act1 = new Actiune();
Actiune act2 = new Actiune();
I_inchiriat casa = new I_inchiriat();
Depunere dep=new Depunere();
Venit[] venituri = new Venit()[4];
venituri[0] = act1; venituri[1] = act2;
venituri[2] = casa; venituri[3] = dep;
...
int t=0;
for(i=0;i<4;i++)
    t+=v[i].calc();</pre>
```